

ພຣະທຳດານເືອນ - ເລກໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບເຈັດ

ການຄລີຄາຍສັນຍະລັກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງກະສັດໄຊຣັດໃນພຣະທຳມະດານເືອນ

Jeff Pippenger

2024-03-25

ໃນຂໍ້ໜຶ່ງຂອງບົດທຳສິບ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ ນັ້ນແມ່ນບົດສາມຂອງຊື້ຮັດ, ແຕ່ໃນບົດທຳໜຶ່ງ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ ດານເືອນມີຊີວິດຢູ່ ຫຼັກລົງຢູ່ ພຽງແຕ່ຈົນເຖິງບົດທຳອິດຂອງຊື້ຮັດ.

ແລະ ດານເືອນ ໄດ້ດຳລົງຢູ່ຈົນເຖິງບົດທຳອິດແຫ່ງລາຊະການຂອງກະສັດ ຊື້ຮັດ. ດານເືອນ 1:21.

ເປັນເວລາສອງປີທີ່ໄຊຣັດ ໄດ້ຮ່ວມປົກຄອງກັບ ດາຣິອຸດ ຊາວມິດຍ ໂດຍແທ້ຈິງ; ດັ່ງນັ້ນ ນັ້ນຈຶ່ງເປັນບົດສາມຂອງທ່ານ, ແຕ່ກໍເປັນບົດທຳອິດຂອງທ່ານດ້ວຍ.

ໃນບົດສາມແຫ່ງການຄອງລາດຂອງໄຊຣັດກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍ ໄດ້ມີສິ່ງໜຶ່ງຖືກເປີດເຜີຍແກ່ດານເືອນ ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນນາມວ່າ ເບນເທຊາຊາ; ແລະສິ່ງນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ ແຕ່ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນຍາວນານ; ແລະທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈສິ່ງນັ້ນ ແລະມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນນິມິດ. ດານເືອນ 10:1.

ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ຊື້ຮັດໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາໃນນິມິດທຳອິດແລະນິມິດສຸດທ້າຍຂອງດານເືອນ.

ດານເືອນບົດທຳໜຶ່ງ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໄວ້ແລ້ວໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້

ເປັນຕົວແທນຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນພຣະນິມິດບົດທຳສິບສີ່.

ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທຳອິດຖືກລະບຸໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນ

ມັນກໍມີລັກສະນະຜ່າຍຄຳພະຍາກອນທັງໝົດຂອງທູດສະຫວັນທັງສາມອົງໃນພຣະນິມິດບົດທຳສິບສີ່.

ສາມຂັ້ນຕອນຂອງຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໃນທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ຄື

"ຈົ່ງຢຳເກງພຣະເຈົ້າ," "ຈົ່ງຖວາຍສະຫງ່າລາສີແດ່ພຣະອົງ," ເພາະວ່າ

"ເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງມາເຖິງແລ້ວ."

ເພາະວ່າ ດານເືອນ ແລະ ສາມຜູ້ມີຄຸນຄ່ານັ້ນ "ເກງຢຳພຣະເຈົ້າ,"

ພວກເຂົາຈຶ່ງເລືອກປະຕິເສດອາຫານຂອງບາບີລອນ ແລະ ດຳລົງຕົນເປັນຜູ້ຮັບປະທານອາຫານພຸດ.

ໃນການທົດສອບທາງຮູບລັກທຶນມານັ້ນ, ດານເືອນ ແລະ ສາມຜູ້ມີຄຸນຄ່າ "ຖວາຍພຣະສົມເດັດພຣະເຈົ້າ"

ໂດຍຮູບລັກອັນແຂງແຮງຂອງພວກເຂົາ ເມື່ອທຽບກັບຜູ້ທີ່ກິນອາຫານຂອງບາບີລອນ. ຫຼັງຈາກສາມປີ,

"ໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ" ກໍມາເຖິງ ເມື່ອ ເບນຸກາດເນັດຊາ ທົດສອບພວກເຂົາ ແລະ ພົບວ່າ

ພວກເຂົາມີສະຕິບັນຍາຫຼາຍກວ່ານັກບັນຍາຊາວບາບີລອນທັງໝົດສິບເທົ່າ.

ສາມຂັ້ນຕອນຂອງຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດ ຍັງໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນບົດສຸດທ້າຍຂອງດານເືອນ

ໃນຖານະເປັນຂະບວນການທຶນພົມພູນຂອງຄວາມຮູ້ຊຳລະໃຫຍ່ສຸດ ເຮັດໃຫ້ຂ່າວ

ແລະທົດລອງຜູ້ທີ່ຖືກໃຫ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ແສງສະຫວ່າງທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລາສຸດທ້າຍ.

ໃນບົດທຳອິດຂອງດານເືອນ ເໝືອນດັ່ງໃນບົດສຸດທ້າຍ ສາມຂັ້ນຕອນຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ

ຊຶ່ງຮ່ວມເຖິງທູດສະຫວັນທັງສາມ ໄດ້ຖືກຊື້ບອກໄວ້.

ເນື່ອງຈາກບົດທຳໜຶ່ງເປັນຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ

ບົດທຳສອງຂອງດານເືອນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳສອງໃນພຣະນິມິດບົດທຳສິບສີ່

ບ່ອນທີ່ການທົດສອບເລື່ອງຮູບຂອງສັດຮ້າຍ ຫຼືຮູບຂອງພຣະຄຣິດ ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້

ເໝືອນດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃນການທົດສອບຄັ້ງທຳອິດໃນສາມຂັ້ນຕອນຂອງບົດທຳໜຶ່ງ.

ເພາະວ່າບົດທຶນນີ້ ແລະ ບົດທຶນຂອງການເຮັດຕົວແທນຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງທຶນໃນພຣະນິມົດບົດທຶນນີ້, ດັ່ງນັ້ນບົດທຶນ ແລະ ການທົດສອບໃນທັງດຽວ ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນ, ພ້ອມກັບຄຳເຕືອນຂອງມັນທີ່ໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ. ໃນບົດທຶນຂອງການເຮັດຕົວແທນ ໄດ້ກ່າວເຖິງບົດທຶນຂອງຊຸດ, ແລະ ໃນບົດທຶນ ຈຶ່ງເປັນນິມົດສຸດທ້າຍຂອງການເຮັດຕົວແທນ, ຊຸດຖືກກ່າວເຖິງໂດຍບົດທຶນຂອງທ່ານ, ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າບົດທຶນນັ້ນແມ່ນບົດທຶນຂອງທ່ານ, ເພາະວ່າການເຮັດຕົວແທນນີ້ຊີ້ວິທີຟຸ້ງຈົນເຖິງບົດທຶນຂອງຊຸດເທົ່ານັ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນ ຊຸດຈຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງບົດທຶນທຶນ ທີ່ບັນຈຸສາມປີໄວ້ພາຍໃນ. ທ່ານເປັນສັນຍະລັກຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ. ບົດທຶນຂອງຊຸດໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງໃນຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງນິມົດທຳອິດຂອງການເຮັດຕົວແທນ, ແລະຈາກນັ້ນກໍຖືກກ່າວອີກຄັ້ງໃນຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງການເຮັດຕົວແທນ. ສິ່ງສຳຄັນຄືການຕະຫຼັກເຖິງສັນຍະລັກທາງຄຳພະຍາກອນຂອງຊຸດ, ແລະໃນເບື້ອງຕົ້ນ ພວກເຮົາກໍລັງຊີ້ບອກວ່າ ທ່ານເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ. ສິ່ງນີ້ສາມາດເຮັດໄດ້ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ໂດຍຂັ້ນຕົ້ນຈົນເຖິງວ່າ ການເຮັດຕົວແທນບົດທຶນຂອງທ່ານວ່າເປັນບົດທຶນຂອງທ່ານ, ແຕ່ທີ່ສຳຄັນຍັງກວ່ານັ້ນ ມັນໄດ້ຖືກຊີ້ບອກໂດຍພຣະລາຊະກຳນົດສະບັບທຳອິດທີ່ທ່ານໄດ້ປະກາດ.

ການຕັ້ງທຶນບຣົດໄດ້ມີກັບກະສັດທັງຫຼາຍແຫ່ງເປັນຕົວແທນໃນບົດທຶນນັ້ນ ແມ່ນກ່ຽວກັບການນຳພາໄຊຣັດໃຫ້ໄປຮອດຈຸດທີ່ເຂົາຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປ ແລະປະກາດພຣະລາຊະກຳນົດສະບັບທຳອິດໃນຈຳນວນສາມສະບັບ ຈຶ່ງຈະອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວຢິວກັບຄືນໄປ ແລະກໍ່ສ້າງເຢຣູຊາເລັມແລະພຣະວິຫານຂຶ້ນໃໝ່. ພຣະລາຊະກຳນົດສະບັບທຶນຈະໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ, ຈຶ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທຶນມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ພຣະລາຊະກຳນົດສະບັບທຶນເປັນຕົວແທນຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນ ແລະດັ່ງນັ້ນ ພຣະລາຊະກຳນົດສະບັບທຳອິດຂອງໄຊຣັດ ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນປີ 1798. ໄຊຣັດເປັນຕົວແທນຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະດ້ວຍເຫດນີ້ໃນພຣະທຳການເຮັດຕົວແທນ ບົດທຶນຂອງເຂົາຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງສາມປີ.

ດັ່ງນັ້ນ ໄຊຣັດຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ," ເພາະວ່າເມື່ອທູດອົງທຳອິດ (ໄຊຣັດ) ມາເຖິງໃນປີ 1798, "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ" ກໍໄດ້ມາເຖິງ ແລະ ໜັງສືດານເຮັດຕົວແທນໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ. ມີຄວາມເຊື່ອກັນວ່າຊື່ໄຊຣັດ ມີຮາກມາຈາກຄຳພາສາເປີເຊຍໂບຮານ "Kūruš," ຈຶ່ງໝາຍວ່າ "ດວງອາທິດ," ປະກອບກັບຄຳພາສາເອລາມໄມຕ໌ "kursh," ທີ່ໝາຍວ່າ "ບັນລັງ," ຈຶ່ງຊີ້ບອກເຖິງຄວາມເກັ່ງກ້ານກັບອຳນາດແຫ່ງກະສັດ ຫຼືຄວາມເປັນກະສັດ. ເອຊາຢາກໄດ້ກ່າວເຖິງລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ຂອງໄຊຣັດເຊັ່ນກັນ.

ຜູ້ທີ່ກ່າວເຖິງຊື່ໄຊຣັດວ່າ, ລາວເປັນຜູ້ລ້ຽງຂອງເຮົາ, ແລະລາວຈະກະທຳຕາມຄວາມພິຈາລະນາຂອງເຮົາ; ຄືກັນກັບການກ່າວແກ່ເຢຣູຊາເລັມວ່າ, ເຈົ້າຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ; ແລະກ່າວແກ່ພຣະວິຫານວ່າ, ຮາກຖານຂອງເຈົ້າຈະຖືກວາງລົງ. ພຣະຢາເວກ່າວດັ່ງນີ້ແກ່ຜູ້ຮັບການເຈັມຕັ້ງຂອງພຣະອົງ, ແກ່ຊື່ໄຊຣັດ, ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຈັບມືຂອງລາວໄວ້, ເພື່ອບາບປະຊາຊາດທັງຫຼາຍໃຫ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາວ; ແລະເຮົາຈະປົດສາຍຄາດແອວຂອງກະສັດທັງຫຼາຍ, ເພື່ອເປີດປະຕູສອງບານໄວ້ຕໍ່ໜ້າລາວ; ແລະປະຕູທັງຫຼາຍຈະບໍ່ຖືກປິດ; ເຮົາຈະໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ, ແລະຈະເຮັດໃຫ້ທາງຄົດງ່າຍເປັນທາງຕົງ; ເຮົາຈະທຸບປະຕູທອງສຳລັດໃຫ້ແຕກເປັນຊິ້ນໆ, ແລະຈະຕັດຕາມເຫຼັກໃຫ້ຂາດອອກເປັນທ່ອນໆ; ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຊັບສົມບັດແຫ່ງຄວາມມັດແກ່ເຈົ້າ, ແລະຄວາມຮັ່ງມີທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ໃນບ່ອນລັບ,

ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເຮົາ, ຄືພຣະຢາເວ, ຜູ້ທີ່ເອີ້ນເຈົ້າຕາມຊື່ຂອງເຈົ້າ, ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອິສະຣາເອນ. ເພາະເຫັນແກ່ຢາໂຄບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ແລະອິສະຣາເອນຜູ້ທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າຕາມຊື່ຂອງເຈົ້າ: ເຮົາໄດ້ຂະໜານນາມເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາ. ເຮົາຄືພຣະຢາເວ, ແລະບໍ່ມີອື່ນໃດອີກ, ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າໃດນອກຈາກເຮົາ: ເຮົາໄດ້ຄ້າດແອວໃຫ້ເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາ: ເພື່ອໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍຈະຮູ້ຕົງແຕ່ບ່ອນທີ່ຕາເວັນຂຶ້ນ, ແລະຈາກທິດຕາເວັນຕົກ, ວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດນອກຈາກເຮົາ. ເຮົາຄືພຣະຢາເວ, ແລະບໍ່ມີອື່ນໃດອີກ. ເອຊາຍາ 44:28-45:6.

ໄຊຣັສເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງພຣະຄຣິດ, ເພາະວ່າທ່ານເປັນ "ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການເຈົ້າ" ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນ "ຜູ້ລ້ຽງ" ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ສ້າງເຢຣຸຊາເລມ ແລະວາງຮາກຖານຂອງພຣະວິຫານ. ທ່ານແມ່ນຜູ້ທີ່ກົງວ່າຂ້ອງກັບການເປີດປະຕູທີ່ປິດຢູ່ ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດຊົງເປັນພຣະອົງຜູ້ທີ່ເປີດແລ້ວບໍ່ມີນະນຸດຜູ້ໃດເປີດໄດ້, ແລະຊົງປິດແລ້ວບໍ່ມີນະນຸດຜູ້ໃດເປີດໄດ້. ແລະໄຊຣັສໄດ້ຮັບ "ຊັບສົມບັດແຫ່ງຄວາມມັດ ແລະຄວາມຮັ່ງມີທີ່ເຊື່ອໄວ້ໃນບ່ອນລັບ." ໄຊຣັສໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍໝາຍສຳເລັດຕາມແນວເສັ້ນຂອງຂະບວນການປະຕິຮູບ.

ພຣະອົງຊົງກຳນົດເວລາແຫ່ງອວສານ, ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທຳອິດມາເຖິງ, ເມື່ອພຣະທຳດານເືອນຖືກເປີດຜະນຶກ ແລະໃນເວລານັ້ນກໍມີຄວາມຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນອັນມາຈາກ "ຊັບສົມບັດແຫ່ງຄວາມມັດ, ແລະ ຄວາມມັ່ງຄັ້ງທີ່ຊ້ອນໄວໃນບ່ອນລັບ." "ຊັບສົມບັດແຫ່ງຄວາມມັດ, ແລະ ຄວາມມັ່ງຄັ້ງທີ່ຊ້ອນໄວໃນບ່ອນລັບ" ເຫັນນັ້ນ ປະກອບເປັນ "ຮາກຖານ" ທີ່ຖືກ "ກໍ່ສ້າງ" ແລະເປັນ "ພຣະວິຫານ" ທີ່ຈະຖືກ "ວາງລົງ". ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ທີ່ຖືກເປັນແບບໄວ້ໂດຍຊຣິດ, ຄື "ຜູ້ຖືກເຈົ້າ" ຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດຖືກເຈົ້າໃນເວລາຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ ຊຣິດຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນທູດສະຫວັນອົງທີສອງທີ່ປະທານລົດແກ່ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດເມື່ອມັນລົງມາ, ດັ່ງທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາເມື່ອພຣະຄຣິດຖືກເຈົ້າ. ໃນວັນທີ 22 ເດືອນຕຸລາ, 1844 ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງເປີດປະຕູ ຫຼື "ປະຕູເຂົ້າ" ໄປສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງເປັນປະຕູທີ່ເຄີຍຖືກປິດໄວ້. ຊຣິດຍັງເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.

ຊຣິດແມ່ນທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ແລະທູດສະຫວັນອົງທຳອິດນັ້ນຄອບຄອງອົງປະກອບທັງໝົດຂອງທູດສະຫວັນທັງສາມອົງ. ຊຣິດແມ່ນເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບໃນປີ 1798, ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທຳອິດມາເຖິງ. ຊຣິດເປັນຕົວແທນຂອງວັນທີ 11 ສົງຫາ 1840 ເມື່ອຂ້າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ຮັບລົດອຳນາດ (ໄດ້ຮັບການເຈົ້າ). ລາວເປັນຕົວແທນຂອງພາລະກິດແຫ່ງການວາງຮາກຖານ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການຈັດທຳແຜນພາບປີ 1843 ໃນເດືອນພຶດສະພາ 1842. ລາວເປັນຕົວແທນຂອງການກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານ ເພາະວ່າຄົນສອງຈຳພວກໄດ້ຖືກແຍກອອກໃນການຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844, ແລະລາວເປັນຕົວແທນຂອງການແຍກອອກຄັ້ງທີສອງໃນການຜິດຫວັງຄັ້ງໃຫຍ່ຂອງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ໝູດໝາຍທັງຫມົດຂອງຂະບວນການປະຕິຮູບຂອງພວກມົນເລໂທ ໄດ້ຖືກເປັນແບບໂດຍກະສັດ Cyrus, ແລະດັ່ງນັ້ນ ໝູດໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນກໍຍັງເປັນແບບໃຫ້ແກ່ໝູດໝາຍຂອງຂະບວນການຂອງຫນັງແສນສີຫມົນສີຟ້າດ້ວຍ. ຂະບວນການຂອງພວກມົນເລໂທໄດ້ຖືກນຳໜ້າໂດຍໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆ ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງລະບຸວ່າຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນປະຫວັດສາດຂອງພວກມົນເລໂທ.

ຄຳພະຍາກອນມີໄດ້ພຽງແຕ່ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງລັກສະນະແລະຈຸດປະສົງແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງສະແດງເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆທີ່ມີນະນຸດຈະຕ້ອງຮູ້ວ່າເມື່ອໃດການນັ້ນໄດ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ: 'ຈະມີໝາຍສຳຄັນໃນດວງອາທິດ ແລະໃນດວງຈັນ ແລະໃນດາວທັງຫຼາຍ.' Luke

21:25. 'ດວງອາທິດຈະມືດໄປ ແລະດວງຈັນຈະບໍ່ໃຫ້ແສງຂອງມັນ
ແລະດາວທັງຫຼາຍໃນຟ້າສະຫວັນຈະຕົກລົງ ແລະອຳນາດທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນຟ້າສະຫວັນຈະຖືກສັ່ນສະເທືອນ.
ແລ້ວເຂົາທັງຫຼາຍຈະເຫັນບຸດແຫ່ງມະນຸດສະເດັດມາໃນເມກ ດ້ວຍຣົດອຳນາດແລະສະຫງ່າຮາສີອັນຍິ່ງໃຫຍ່.'
Mark 13:24–26.

ຜູ້ບັນທຶກພຣະນິມິດໄດ້ພັນລະນາເຄື່ອງໝາຍປະການທຳອິດທີ່ຈະນຳໜ້າການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງດັ່ງນີ້:
'ໄດ້ເກີດແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່ຫຼວງ; ແລະດວງອາທິດກໍດຳມືດດັ່ງຜ້າກະສອບຂົນສັດ,
ແລະດວງຈັນກໍເປັນດັ່ງເລືອດ.' Revelation 6:12.

"ໝາຍສຳຄັນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ບາກົດໃຫ້ເຫັນກ່ອນການເປີດສັກກະລາດສະຕະວັດທີສິບເກົ້າ.

ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນນີ້ສຳເລັດ ໃນປີ 1755

ໄດ້ເກີດແຜ່ນດິນໄຫວອັນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຄົນມີບັນທຶກໄວ້." The Great Controversy, 304.

ໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆທີ່ໄດ້ປະກາດການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ ໄດ້ເລີ່ມບາກົດຂຶ້ນໃນປີ 1798, ຄືໃນປີ 1755.
ປີ 1798 ເປັນຈຸດສູງສຸດຂອງການເປັນຊະເລື້ອຂອງອິດສະຣາເອນຜ່ານຍຸດທະສາດໃນບາບໂລນຜ່ານຍຸດທະສາດ
ຊຶ່ງອິດສະຣາເອນໄດ້ສອນວ່າ ສິ່ງນີ້ໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວ້ໃດຍການເປັນຊະເລື້ອຕາມຕົວອັກສອນຂອງອິດສະຣາເອນ
ຕາມຕົວອັກສອນໃນບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນ ຊຶ່ງໄດ້ສັນສຸດລົງເມື່ອຄົບເຈັດສິບປີແຫ່ງການເປັນຊະເລື້ອ
ເມື່ອກະສັດໄຊຣັສໄດ້ເຂົ້າມາທາງປະຕູທີ່ເປີດຢູ່ ແລະຍຶດບາບໂລນ ແລະປະຫານເບວຊັດຊາ.

"ໃນວັນນີ້ ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມີເສຣີພາບທີ່ຈະດຳເນີນແຜນການອັນສະຫວັນສຳລັບຄວາມລອດຂອງ
ເຊື້ອຊາດທີ່ສູນເສຍໃຫ້ສຳເລັດຕໍ່ໄປ. ຕະຫຼອດຫຼາຍສະຕະວັດ

ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ທົນທຸກພາຍໃຕ້ການຈຳກັດເສຣີພາບຂອງພວກເຂົາ.

ການປະກາດຂ້າວປະເສີດໃນຄວາມບໍ່ລະເສຍຂອງມັນຖືກຫ້າມ,

ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງຜັນຂະຫນົດຂອງມະນຸດໄດ້ຖືກລົງໂທດຢ່າງຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ. ຜົນຕາມມາກໍຄື

ສ່ວນອະງ່າຍທາງສັນທຳອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເກືອບຖືກປະປ່ອຍວ່າງເປົ້າທັງໝົດ.

ປະຊາຊົນຖືກຕັດຂາດຈາກແສງສະຫວ່າງແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມມືດແຫ່ງຄວາມຜິດພາດແລະຄວາມງົມງາຍຊຶ່ງຈະລົບລ້າງຄວາມຮູ້ແຫ່ງສາສະໜາອັນແທ້ຈິງ. ຄຣິສຕະ

ຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນໄລການໄດ້ຕົກຢູ່ໃນການເປັນເຊລົຍຢ່າງແທ້ຈິງໃນຊ່ວງເວລາອັນຍາວນານແຫ່ງການ

ຂົ່ມເຫັງອັນໄຫວຮ້າຍນັ້ນ ດັ່ງທີ່ບັນດາບຸດຫຼານຂອງອິດສະຣາເອນເຄີຍຖືກກັກຂັງເປັນເຊລົຍຢູ່ໃນບາບໂລນ

ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການເປັນຊະເລື້ອ." Prophets and Kings, 714.

ການສັນສຸດຂອງເຈັດສິບປີໃນບາບໂລນເປັນພາບແບບຂອງປີ 1798,

ແລະມີໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນປີ 1798

ເພື່ອປະກາດວ່າການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະຄຣິດໃກ້ຈະມາເຖິງ.

"ການມາເຖິງຂອງກອງທັບຂອງກະສັດຊີຣັດຢູ່ຕໍ່ໜ້າກຳແພງນະຄອນບາບໂລນ

ເປັນໝາຍສຳຄັນແກ່ພວກຢືວ່າ ການຊົງໂຖພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການເປັນເຊລົຍກຳລັງເຂົ້າມາໃກ້.

ກ່ອນການປະສູດຂອງກະສັດຊີຣັດຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງສະຕະວັດ,

ພຣະວິນຍານແຫ່ງການດົນໃຈໄດ້ກຳໜົດເຖິງທ່ານໂດຍອອກນາມ,

ແລະໄດ້ຊົງໃຫ້ມີການບັນທຶກໄວ້ເຖິງພາລະກົດທີ່ແທ້ຈິງຊຶ່ງທ່ານຈະກະທຳ

ໃນການຍຶດນະຄອນບາບໂລນໂດຍທີ່ມັນບໍ່ທັນຮູ້ຕົວ,

ແລະໃນການຕຽມທາງໄວ້ເພື່ອການປ່ອຍບຸດຫຼານແຫ່ງການເປັນເຊລົຍ." Prophets and Kings, 551.

ຊີຣັດກໍເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆທີ່ນຳໜ້າປີ 1798 ເຊັ່ນກັນ.

ບັນດານັກປະຫວັດສາດກ່າວເຖິງການປົກຄອງຂອງດາຣຮິດແລະຊີຣັດຢ່າງບໍ່ຊັດເຈນບານໃດ,

ແຕ່ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນຊັດເຈນ. ຈັກກະພັດມິດ-ເປີເຊຍໄດ້ສືບຕໍ່ຈາກຈັກກະພັດບາບໂລນ,

ແລະກະສັດອົງທຳອິດຂອງມິດ-ເປີເຊຍແມ່ນດາຣຮິດ, ເຖິງແມ່ນວ່າຊີຣັດຜູ້ເປັນຫລານຊາຍຂອງທ່ານເປັນແມ່'

ທັບຜູ້ອຶດເອົາບາບໃນລົດໃນຄົນແຫ່ງງານລ້ຽງຄົງສຸດທ້າຍຂອງເບນຊັດຊາ.
ທັງຊື່ຮັດແລະດາຣີອຸດຕ່າງກໍເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງເວລາແຫ່ງການສົນສຸດຂອງການເປັນເຊວຍ 70 ປີ,
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນເຖິງເວລາອັນສຸດທ້າຍໃນປີ 1798,
ແລະຊຶ່ງກໍເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າເຖິງເວລາອັນສຸດທ້າຍໃນປີ 1989 ເຊັ່ນກັນ.

ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນປະຫວັດຂອງໂມເຊ ໄດ້ຖືກກຳນົດໝາຍໄວ້ໂດຍການເກີດຂອງອາໂຮນ ແລະ ໂມເຊ
ຊຶ່ງຫ່າງກັນສາມປີ. ປະຫວັດນັ້ນໄດ້ເປັນແບບຢ່າງຢ່າງສົມບູນທີ່ສຸດຂອງປະຫວັດຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ
ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນປະຫວັດນັ້ນກໍໄດ້ຖືກກຳນົດໝາຍໄວ້ໂດຍການເກີດຂອງໂຢຮັນ, ແລະ
ຫົກເດືອນຕໍ່ມາແມ່ນການເກີດຂອງພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນລູກພຣົກມະຣິດຂອງລາວ.
ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍມີໝາຍຫຼັກສອງປະການ, ແລະ ດາຣີອຸດ ກັບ ໄຊຣັດ
ຕ່າງກໍເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງຈຸດສົ້ນສຸດຂອງການເປັນຊະເລີຍເຈັດສິບປີ,
ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງຈຸດສົ້ນສຸດແຫ່ງການເປັນຊະເລີຍໜຶ່ງຜ່ານສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ.
ບາດແຜຮ້າຍແຮງຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງອຳນາດສັນຕະບາບາໃນປີ 1798
ໄດ້ຖືກຕິດຕາມໃນປີຕໍ່ມາໂດຍການຕາຍຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທົ່ງ ແລະ ປົກຄອງເໜືອສັດຮ້າຍນັ້ນ. ໃນປີ 1989
ເຮເກນ ແລະ ບຸຊຜູ້ທີ່ໜຶ່ງ ຕ່າງກໍເປັນປະທານາທິບໍດີ.

ກະສັດໄຊຣັດເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງສັນຍານທີ່ປະກາດເຖິງເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍທີ່ກຳລັງມາເຖິງ,
ແລະທ່ານຍັງເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍນັ້ນດ້ວຍ.
ທ່ານເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້
ແລະແຫ່ງການຊົງເສີມພະລັງແກ່ຂ່າວສານທຳອິດເມື່ອທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງລົງມາ,
ແລະທ່ານເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງພາລະກົດທີ່ຕໍ່ມາໄດ້ຖືກຮັບຂຶ້ນໃນການວາງຮາກຖານ,
ຄືພາລະກົດແຫ່ງການກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານ, ແລະແຫ່ງການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ
ເມື່ອຜູ້ສື່ຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ສະເດັດມາຢ່າງກະທັນຫັນຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ.

ໃນປີທີສາມແຫ່ງລາຊະການຂອງ ໄຊຣັສ ກະສັດແຫ່ງເບີເຊຍ ມີສົງໄສຖືກເປີດເຜີຍແກ່ ດານເຮອນ,
ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນຊື່ວ່າ ເບນເທຊັດຊາ; ແລະສົງໄສນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ, ແຕ່ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນຍາວນານ:
ແລະທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈສົງໄສນັ້ນ, ແລະມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນນິມິດ. ໃນວັນເວລານັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ ດານເຮອນ
ກຳລັງໂສກເສົ້າຢູ່ຕະຫຼອດສາມອາທິດເຕັມ. ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນອາຫານອັນໂອຊະ,
ທັງບໍ່ມີຊີ້ນຫຼືເຫຼົ້າເຂົ້າປາກຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ຊະໂລມນ້ຳມັນໃສ່ຕົນເອງເລີຍ,
ຈົນກວ່າສາມອາທິດເຕັມຈະຄົບ. ແລະໃນວັນທີສາມສິບແຫ່ງເດືອນທຳອິດ, ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່,
ຊຶ່ງຄື ຮົດເດເກນ. ດານເຮອນ 10:1-4.

ສັນຍະລັກຂອງ ໄຊຣັສ ແລະ ເບນເທຊັດຊາ
ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດພະຍາກອນອັນຈຳເພາະໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ສັນຍະລັກຂອງ ເບນເທຊັດຊາ
ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບວ່າ ປະຊາຊົນທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນນັ້ນຄື ໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີຟ້າ,
ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ.
ພວກເຂົາຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນປະຫວັດສາດພະຍາກອນທີ່ ໄຊຣັສ ເປັນຕົວແທນ,
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກ່ອນປີ 1798, ແລະ 1989, ແລະ ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,
ເພາະວ່າ ໄຊຣັສ ເປັນຕົວແທນຂອງໝູ່ໝາຍເຫດການທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນ.
ເຂົາຍັງເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020,
ແລະແມ່ນແຕ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້ານໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ.
ກຸນແຈໃນການກຳນົດໃຫ້ແນ່ຊັດວ່າ ນິມິດສຸດທ້າຍຂອງ ດານເຮອນ ຖືກຈັດວາງໄວ້ຢ່າງພະຍາກອນຢູ່ແຫ່ງໃດ
ແມ່ນຖືກກຳນົດໂດຍສົງໄສ ດານເຮອນ ຮູ້

ໃນຂໍ້ທັງ ດານເຮອນ (Belteshazzar) ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທັງ "thing" ແລະ "vision". "Thing" ນັ້ນ ແມ່ນຄຳພາສາເຮັບເຮີ "dabar" ທີ່ມາຍເຖິງ "word" ແລະຖືກ Gabriel ໃຊ້ເພື່ອເປັນຕົວແທນຂອງນິມິດ "chazon" ຂອງສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວບີ ("seven times"). ສ່ວນ "vision" ໃນຂໍ້ທັງ ຊຶ່ງດານເຮອນເຂົ້າໃຈນັ້ນ ແມ່ນນິມິດ "mareh" ຂອງສອງພັນສາມຮ້ອຍບີ. ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໃນວາລະສຸດທ້າຍ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ "seven times" ໃນເວລາແຫ່ງອະວະສານ ໃນປີ 1989. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ "seven times" ຈົນກະທັ້ງຫຼັງຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001; ດັ່ງນັ້ນ ດານເຮອນຈຶ່ງຕ້ອງຢູ່ໃນຫ້ອງເວລາຂອງຂະບວນການປະຕິຮູບທາງຄຳພະຍາກອນ ທີ່ Cyrus ເປັນຕົວແທນ ຫຼັງຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ເພາະວ່າ ດານເຮອນ ຜູ້ເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການຄຳພະຍາກອນສຸດທ້າຍ ເຂົ້າໃຈທັງ "thing" ແລະ "vision".

ດານເຮອນຖືກລະບຸວ່າຢູ່ໃນໄລຍະເວລາໄວທຸກເປັນເວລາຊາວເອັດວັນ. "ໃນວັນເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ" ແຫ່ງການໄວທຸກ ດານເຮອນໄດ້ເຂົ້າໃຈ "ສິ່ງນັ້ນ," ແລະທ່ານຍັງໄດ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນ "ນິມິດ" ດ້ວຍ. ຄວາມຈິງທີ່ "ສິ່ງນັ້ນ" ເປັນຕົວແທນ ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ດານເຮອນໃນວັນເວລາແຫ່ງການໄວທຸກ. ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກນຳສະເໜີວ່າເປັນຜູ້ "ໄວທຸກ" ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງການປະຕິຮູບ ກ່ອນໜ້າການຮ້ອງໃນຕອນທ່ຽງຄືນ. ການໄວທຸກນັ້ນຖືກນຳສະແດງໂດຍມາທາ ແລະ ມາຣີ ຜູ້ກຳລັງໄວທຸກເພື່ອລາຊາໂຮ ກ່ອນໜ້າການເສັດສະເດັດເຂົ້າເມືອງຢ່າງມາໄຊ. ມັນໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍຄວາມທຸ້ຍທຸ້ຍພາຍຫຼັງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນປະຫວັດສາດຂອງກຸ່ມມົນເລີເຮດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສຳແດງອອກໂດຍເຢເຣມີຍາ.

ພຣະວາຈານຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກພົບແລ້ວ, ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ກິນມັນ;
ແລະພຣະວາຈານຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມຊື່ນຊົມແລະຄວາມປະຕິບັດດີແຫ່ງໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍ:
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຖືກເອີ້ນຕາມພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ໂອ ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາ.
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງຜູ້ຢາຍເຢຢີ ຫຼືຮ່ວມຊຸມບານກັບເຂົາ;
ຂ້ານ້ອຍນັ່ງຢູ່ຜູ້ດຽວເນື່ອງດ້ວຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ:
ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄັບແຄ້ນ.
ເຫດໃດຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຍືນຍາວບໍ່ສິ້ນສຸດ,
ແລະບາດແຜຂອງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ອາດຮັກສາໃຫ້ຫາຍ, ຊຶ່ງບໍ່ຍອມຖືກຮັກສາ?
ພຣະອົງຈະເປັນດັ່ງຜູ້ມີສາແກ່ຂ້ານ້ອຍໂດຍແທ້ຫຼື ແລະເປັນດັ່ງນ້ຳທຶມແຫຼວບ? ເຢເຣມີຍາ 15:16–18.

ເຢເຣມີຍາບໍ່ໄດ້ "ຊື່ນຊົມຍືນດີ," ດັ່ງທີ່ພົນລະເມືອງແຫ່ງໄຊໂດມ ແລະ ອີຢິບໄດ້ເຮັດໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເອັດ ເມື່ອພະຍານສອງຄົນເສຍຊີວິດ. ການ "ບໍ່ຊື່ນຊົມຍືນດີ" ຄືການໂສກເສົ້າ. ການໂສກເສົ້າຂອງເບນເທັດຊັດຊາ ບົງຊີຖືກການໂສກເສົ້າທີ່ກົດຂຶ້ນອັນສຳພັນກັບການຕາຍຂອງພະຍານສອງຄົນ. ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ແລະ 3 ພະຈິກ 2020, ພະຍານສອງຄົນຂອງເຂົາສັດໂບຣເທສແຕນທີ່ເທັຈິງ ແລະ ເຂົາສັດຮີພັບລີກັນຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ຕາມຖະໜົນແຫ່ງໄຊໂດມ ແລະ ອີຢິບ ບ່ອນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຖືກຄົງໄວ້ເຊັ່ນກັນ. ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຖືກຄົງໄວ້, ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ລົ້ມໂສກເສົ້າ. ພະຍານສອງຄົນນັ້ນໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເອັດ ວ່າເປັນໄມເຊ ແລະ ເອລີຍາ.

ໃນພຣະຄຳພີການກ່າວເຖິງພຣະຄຣິດໃນຖານະເປັນ ມັກາເອນ ຢູ່ຫ້າແຫ່ງ: ສາມແຫ່ງໃນພຣະທຳດານເຮອນ, ໜຶ່ງແຫ່ງໃນພຣະທຳຢູດາ, ແລະອີກໜຶ່ງແຫ່ງໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ. ໃນບົດທີສິບ ຊົງຂະນະນີ້ເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນັ້ນ, ມັກາເອນຖືກກ່າວເຖິງສອງຄັ້ງ ຄືໃນຂໍ້ທີສິບສາມ ແລະຂໍ້ທີຊາວເອັດ, ແລ້ວຍັງຖືກກ່າວອີກໃນບົດທີສິບສອງ ຂໍ້ທັງ. ພຣະອົງຖືກລະບຸໄວ້ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສິບສອງ ຂໍ້ທີຈັດ. ໃນພຣະທຳຢູດາ, ມັກາເອນຖືກລະບຸວ່າເປັນຜູ້ໃຫ້ໄມເຊຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ, ຜູ້ຊົງໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເອັດ ເປັນໜຶ່ງໃນພະຍານທັງສອງທີ່ອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນ.

ເຫດສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງປາຖະໜາຈະເຕືອນຄວາມຈຳຂອງທ່ານ
ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານເຄີຍຮູ້ເລື່ອງນີ້ມາກ່ອນແລ້ວ ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເມື່ອໄດ້ຊົງຊ່ວຍປະຊາຊົນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບແລ້ວ ພາຍຫຼັງກໍໄດ້ຊົງທຳລາຍບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ.
ແລະພວກທູດສະຫວັນທີ່ໄດ້ຮັກສາຖານະເດີມຂອງຕົນ ແຕ່ໄດ້ລະຖົມທຶນໃສ່ຂອງຕົນນັ້ນ
ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງສະຫງວນເຂົາໄວ້ໃນໄສຕະຫຼອດການ ພາຍໃຕ້ຄວາມມັດ
ຈົນເຖິງການພິພາກສາໃນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ດັ່ງທີ່ເມືອງໂຊໂດມ ແລະ ໂກໂມຣາ
ພ້ອມທັງບັນດາເມືອງທີ່ຢູ່ຮອບຂ້າງນັ້ນ ໄດ້ປະພຶດໃນທຳນອງດຽວກັນ ມອບຕົນໃຫ້ແກ່ການຜິດປະເພນີ
ແລະຕົດຕາມເນື້ອໜັງອັນແບກປະຫຼາດ ຈຶ່ງຖືກຕັ້ງໄວ້ເປັນແບບຢ່າງ
ໂດຍຮັບທຶນການລົງໂທດແຫ່ງໂຟນລີ້ນດອນ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ
ຄົນຊ່າງຜັນອັນໃສໂຄກເຫຼົ່ານີ້ກໍທຳໃຫ້ເນື້ອໜັງເປັນມົນທົນ ດຸໝືນອຳນາດການປົກຄອງ
ແລະກ່າວຮ້ອຍຕໍ່ຜູ້ມີສັກສີ. ແຕ່ມີຄຳເອນ ຫົວໜ້າທູດສະຫວັນ ເມື່ອກຳລັງໄດ້ຖຽງກັບມານ
ໂດຍພິພາດກັນເລື່ອງຮ່າງກາຍຂອງໂມເຊ ກໍບໍ່ກ້າມຳຄຳກ່າວຫາອັນຫຍາບຊ້ຳມາຕໍ່ຕ້ານມັນ ແຕ່ກ່າວວ່າ,
“ຂໍໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຫ້າມປາມເຈົ້າ.” ຢູດາ 5–9.

ໃນພຣະທຳຢູດາ, ໃນບົດບົດຂອງທັງໂຊໂດມແລະເອຢິບ,
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງນະຄອນໃຫຍ່ທີ່ໂມເຊແລະເອລີຢາຖືກຂ້າໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 11; ພຣະຄຣິດ,
ຜູ້ຖືກແທນໂດຍມີຄຳເອນ, ຊຶ່ງໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງໂມເຊຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍ.
ໂມເຊແລະເອລີຢາໄດ້ຕ້າຍມາແລ້ວເປັນເວລາສາມມື້ເຄື່ອງອັນເປັນສັນຍະລັກໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 11,
ແລະວັນແຫ່ງການໄວ້ທຸກສຳລັບເບນເທຊັດຊາສົນສຸດລົງເມື່ອມີຄຳເອນລົງມາຈາກສະຫວັນ. ບັນທັດເທິງບັນທັດ,
ດານເອນ ບົດທີ 10 ຂໍ້ 1 ຫາ 4, ກຳລັງລະບຸໄລຍະເວລາແຫ່ງການໄວ້ທຸກທີ່ສົນສຸດລົງເມື່ອພະຍານທັງສອງຖືກໃຫ້
ຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍໂດຍມີຄຳເອນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ພຣະບໍດີໄດ້ຊົງເລືອກໂມເຊ ແລະ ເອລີຢາ ໃຫ້ເປັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະອົງໄປຫາພຣະຄຣິດ, ແລະ
ຊົງຖວາຍພຣະສິດແກ່ພຣະອົງດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຫວັນ, ແລະ
ສົນທະນາກັບພຣະອົງເຖິງຄວາມທຸກລະທົມອັນຈະມາເຖິງຂອງພຣະອົງ,
ເພາະວ່າທັງສອງເຄີຍມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກເປັນມະນຸດ; ພວກເຂົາໄດ້ປະສົບກັບຄວາມເສົ້າໃສກ ແລະ
ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງມະນຸດ, ແລະ ຈຶ່ງສາມາດຮ່ວມຮູ້ສຶກກັບການທົດລອງຂອງພຣະເຢຊູ
ໃນຊີວິດຂອງພຣະອົງເມື່ອຢູ່ໃນໂລກ. ເອລີຢາ,
ໃນຕຳແໜ່ງຂອງທ່ານໃນຖານະຜູ້ພະຍາກອນແກ່ອົດສະຣາເອນ, ໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ
ພາລະກົດຂອງທ່ານກໍໄດ້ຄ້າຍຄືກັບພາລະກົດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດຢູ່ໃນລະດັບໜຶ່ງ. ແລະ ໂມເຊ,
ໃນຖານະຜູ້ນຳຂອງອົດສະຣາເອນ, ໄດ້ຢືນຢູ່ໃນທີ່ຂອງພຣະຄຣິດ, ມີການສາມັກຄີທຳກັບພຣະອົງ ແລະ
ດຳເນີນຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ; ສະນັ້ນ ຄົນທັງສອງນີ້,
ໃນບັນດາບົດບົດທັງປວງທີ່ມີມູນຢູ່ຮອບພຣະທີ່ນັ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເປັນຜູ້ທີ່ເໝາະສົມທີ່ຈະມາຮັບໃຊ້ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.”

“ເມື່ອໂມເຊ ມີຄວາມໂກດແຄ້ນຕໍ່ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງບັນດາລູກຫຼານອີສຣາເອນ
ໄດ້ຕົກອັນຫົນດ້ວຍຄວາມພິເສດ ແລະໃຫ້ນ້ຳແກພວກເຂົາຕາມທີ່ເຂົາຮ້ອງຂໍນັ້ນ
ທ່ານໄດ້ຍຶດເອົາພຣະສິດໄວ້ແກ່ຕົນເອງ; ເພາະຈົດໃຈຂອງທ່ານຈົມຢູ່ຢ່າງຫນັກໃນຄວາມເນລະຄຸນ
ແລະຄວາມດີດ້ານຫຼັກທາງຂອງອີສຣາເອນ ຈົນທ່ານບໍ່ໄດ້ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ
ແລະຍົກຍ້ອງພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ໃນການກະທຳສົງຄົມພຣະອົງໄດ້ຊົງບັນຊາໃຫ້ທ່ານເຮັດ.
ແຜນການຂອງພຣະຜູ້ຊົງລົດທານພາບ ຄືການນຳບັນດາລູກຫຼານອີສຣາເອນເຂົ້າໄປຢູ່ໃນທີ່ຄົບຊັ້ນຢູ່ເລື້ອຍໆ
ແລ້ວໃນຄວາມຈຳເປັນອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພວກເຂົາ ຈຶ່ງຊ່ວຍກູ້ພວກເຂົາດ້ວຍຣົດເດດຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເອົາພຣະທັຍໃສ່ເປັນພິເສດຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຂົາ

ແລະຖວາຍພຣະສິຣິເດໂພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ໂມເຊ
ເມື່ອຍອມຕາມແຮງຜັກດັນຕາມທຳມະຊາດແຫ່ງໃຈຂອງຕົນ
ກໍໄດ້ຍຶດເອົາກຽດຕິຍົດທຣີວນເປັນຂອງພຣະເຈົ້າມາເປັນຂອງຕົນ ຕົກຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງຊາຕານ
ແລະຖືກຫ້າມໃຫ້ເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ຖ້າໂມເຊໄດ້ຍືນຫຍັດຢ່າງໜັ້ນຄົງ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຈະໄດ້ນຳທ່ານເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ
ແລະຈາກນັ້ນຈະຊົງຍົກຍ້າຍທ່ານໄປສູ່ສະຫວັນ ໂດຍທ່ານບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຕາຍ."

"ເປັນດັ່ງນັ້ນ, ໂມເຊໄດ້ຜ່ານຄວາມຕາຍ, ແຕ່ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ
ຊົງໃຫ້ທ່ານຟົນຄືນມາ ກ່ອນທີ່ຮ້າງກາຍຂອງທ່ານຈະເຫັນການເນົາເບື້ອຍ.
ເຖິງແມ່ນຊາຕານໄດ້ໃຫ້ແຈ້ງກັບມົກາເອນເພື່ອຮ້າງກາຍຂອງໂມເຊ ແລະ
ອ້າງວ່ານັ້ນເປັນເຫຍືອອັນຊອບທຳຂອງຕົນ, ແຕ່ມັນບໍ່ອາດເອົາຊະນະພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້, ແລະ ໂມເຊ,
ພ້ອມດ້ວຍຮ້າງກາຍທີ່ໄດ້ຟົນຄືນ ແລະ ຖືກຍົກຊູໃຫ້ຮຸ່ງໃຈ, ໄດ້ຖືກນຳຂຶ້ນໄປຍັງລານແຫ່ງສະຫວັນ, ແລະ
ບັດນີທ່ານໄດ້ເປັນໜຶ່ງໃນສອງຜູ້ທີ່ຮັບການໃຫ້ກຽດ,
ຜູ້ຊົງພຣະບິດາໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ຄອຍປະຕິບັດຮັບໃຊ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ."

"ໂດຍການຍອມໃຫ້ຕົນເອງຖືກຄວາມງ່ວງນອນຄອບງຳຢ່າງນັ້ນ,
ພວກສາວົກໄດ້ພາດການສົນທະນາລະຫວ່າງຜູ້ສື່ສານຈາກສະຫວັນກັບພຣະຜູ້ຖອນຊົງພຣະສິຣິ.
ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາສະດັງຕົນຂຶ້ນຈາກການຫຼົ່ມໄຫຼອັນເລັກລ້ຳຢ່າງກະທັນຫັນ,
ແລະເຫັນນິມິດອັນສູງສົ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ,
ພວກເຂົາກໍຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມປະຕິຢືນດີແລະຄວາມຄາຣະວະຫວາດເກງ.
ເມື່ອພວກເຂົາຈ້ອງມອງພຣະຮູບອັນເບິ່ງປະກາຍຂອງພຣະອາຈານຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງຕົນ,
ພວກເຂົາຈຳຕ້ອງໃຊ້ມືບັງຕາຂອງຕົນ, ເພາະບໍ່ອາດທົນຕໍ່ພຣະສິຣິອັນບໍ່ອາດພັນລະນາໄດ້ທີ່ຫຸ້ມຄຸມພຣະອົງ,
ແລະຊົງສ່ອງລຳແສງອອກດັງແສງຕາເວັນ. ໃນຊ່ວງເວລາສັ້ນໆໜຶ່ງ,
ພວກສາວົກໄດ້ເຫັນພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົນ
ຊົງພຣະສິຣິແລະຖືກຍົກຂຶ້ນສູງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕາພວກເຂົາ,
ແລະຊົງໄດ້ຮັບພຣະກຽດໂດຍບັນດາຜູ້ມີສະຫງ່າຮາສີໃຫ້ນັ້ນ
ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຮັບຮູ້ວ່າເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຜດບານເປັນພິເສດ." The Spirit of Prophecy, volume
2, 329, 330.